

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3iej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuly przesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność stopowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 110.

Wtorek 12. Maja 1868.

Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 11. maja. Komisya budżetowa izby deputowanych rady państwa przyjęła następujące wnioski: Do pokrycia niedoboru pociągnięci być mają wierzyciele państwa i reszta ludności będąca w stanie opłacać podatki. Kwestye co do opodatkowania procentów od długu państwa i co do nnifikacyi długu państwa mają być niezwłocznie stanowczo zdecydowane.

(Telegramy „Czasu“.)

Paryż, 11. maja. Cesarz w odpowiedzi swej na przemowę mera w Orleanie, podnosi pełne chwaly wspomnieniu patryotycznego ducha mieszkańców. Cesarz przybyszy zachęcał do postępu, który w pośród powszechnego spokoju Europy z zaufaniem rozwijać się może.

Część urzędowa.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu mianowała:

I. Z powodu nowego organizmu przy wschodnich salinach galicyjskich:

a) Adjunktami I. klasy: salinarnego adjunkta Macieja Krahl, i officyałów salinarnych Sigfryda Pfisterer i Maurycego Postl.

b) Adjunktami II. klasy: officyała salinarnego Maksymiliana Wolskiego, szychtmistrza z Windschacht Karola Kaczwińskiego, adjunkta salinarnego Lubina Rogawskiego de Rogaszyn, asystenta kasy głównej Henryka Lichtenstein i officyałów salinarnych Edmunda Mümler i Michała Kelb.

c) Officyałami I. klasy: expektantów Bazylego Macielińskiego, Aleksandra Machowicza i Henryka Zwirner.

d) Officyałami II. klasy: expektantów: Władysława Neusser, Karola Balz de Balzberg i Antoniego Scherntaner.

II. Przy zachodnich salinach galicyjskich.

e) Adjunktem przy manipulacyi pieniężnej: officyała salinarnego Rudolfa Pechnik.

f) Officyałami: Expektantów: Karola Zinner, Macieja Rączkiewicza, Franciszka Bedrnik, Heliodora Dniestrzańskiego, Antoniego Kolassa i Henryka Schrott.

Rozporządzenie

Rady szkolnej krajowej względem użycia pieniędzy z kar za nieposyłanie dzieci do szkoły zebranych.

Według przepisów obowiązujących mają być pieniądze pochodzące z kar za nieposyłanie dzieci do szkoły użyte na cele szkolne z zachowaniem następujących prawideł:

1. Pieniądze z kar szkolnych w pewnej gminie zebrane mogą być użyte tylko na korzyść szkoły w tejże gminie istniejącej.

2. Obracać je należy przedewszystkiem na zaopatrzenie ubogich uczniów w papier, pióra, tablice, książki, a nawet i w niezbędną odzież i obuwie.

3. Na bibliotekę szkolną, mapy, czasopisma szkolne, i inne przybory naukowe. Gdyby zaś szkoła już dostatecznie była w takie przybory naukowe i bibliotekę zaopatrzoną, to dopiero mogą być pieniądze te użyte:

4. Na zakładanie miejscowych funduszków szkolnych.

Zważywszy, że według rozporządzenia z dnia 16. marca 1868 l. 1057 szkoły ludowe jako zakłady gminne stoją we względzie ekonomicznym pod nadzorem rad powiatowych, niemniej: że rady powiatowe najlepiej mogą zbadać potrzeby każdej szkoły, i najstosowniej rozporządzać pieniędzmi z kar wzmiankowanych pochodzącymi, postanawia Rada szkolna krajowa co następuje:

1. C. k. urzęda powiatowe mają bezzwłocznie przesać radom powiatowym wszystkie w politycznym

depozycie złożone pieniądze z kar za nieposyłanie dzieci do szkoły, zebrane z konsygnacyą w dwóch egzemplarzach wykazującą: nazwę gminy, kwotę którą mieli płacić zasądzeni i tę z której się uiszcili.

2. Każdy wyrok z powodu nieposyłania dzieci do szkoły wydany ma być w odpisie udzielonym wydziałowi powiatowemu, a pieniądze z kar zebrane, z końcem roku szkolnego przesłane w sposób powyż oznaczony radzie powiatowej.

Rada szkolna krajowa wzywa rady powiatowe, aby zatwierdziwszy jedną z przesłanych jej od c. k. urzędu powiatowego konsygnacyi, zwróciła ją temuż a pieniędzmi w sposób wskazany rozporządziły.

Z rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 6. maja 1868.

Jego c. k. Apost. Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 30. z. m. najmiłościwiej raczył zatwierdzić wybór Wgo pana Teodora Seeligera na prezesa, a Wgo pana Teofila Chwaliboga na zastępcę prezesa rady powiatowej powiatu Biały.

Z przydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 8. maja 1868.

Część nieurzędowa.

Izba deputowanych rady państwa na posiedzeniu z dn. 9. b. m. załatwiła ustawę dla adwokatów i prawo o wprowadzeniu w życie tejże ustawy. Debata była krótka i bez wielkiego znaczenia, a poprawki poczynione nie są wielkiej wagi. Najwyższą dyskusyę wywołały paragrafy względem regulaminu dyscyplinarnego. Minister sprawiedliwości rozwijał raz jeszcze swoje zdanie o wykonywaniu ustaw dyscyplinarnych i proponował taką stylizacyę paragrafu odnośnego, jaką izba prawie jednogłośnie przyjęła. §. 38. opiewa więc:

„Stan adwokatów niezawisłym jest od rządów. Władzę dyscyplinarną nad adwokatami i kandydatami do adwokatury mają przedewszystkiem wykonywać organa stanu adwokackiego. Postępowanie przy tem, jak nie mniej orzeczenia co do rodzaju i wielkości kary, instancya apelacyjna i środki prawne przeciwko wydanym wyrokom będą uregulowane w drodze prawodawczej przez statut dyscyplinarny. Aż do wydania tego statutu mogą na kary dyscyplinarne skazywać tylko wyższe sądy krajowe i najwyższy trybunał podług istniejących dotąd prawnych orzeczeń. Uzasadnione w istniejących ustawach o procedurze cywilnej i karnej prawo skazywania na kary pieniężne może być zastosowane i do adwokatów.“

Deput. Sturm, podnosząc konieczność, żeby ustawa dyscyplinarna równocześnie z prawem o wprowadzeniu w życie tejże ustawy otrzymała moc obowiązującą, wniósł następującą rezolucyę, która znaczną większością została przyjęta:

Poleca się komisji zredagować projekt statutu dyscyplinarnego dla adwokatów i kandydatów do adwokatury i tenże projekt przedłożyć izbie deputowanych na jednym z najbliższych posiedzeń.

Przyszłe posiedzenie we wtorek.

Na najbliższym posiedzeniu izby panów rady państwa, które prawdopodobnie odbędzie się d. 13. b. m., przedłożone będzie sprawozdanie o trzeciej ustawie konfesyjnej a mianowicie sprawozdanie komisji izby panów względem ustawy regulującej wzajemne stosunki obywateli państwa rozmaitych zyznań.

O ile wiadome są uchwały komisji spodziewać się należy, że rozprawy in plenum będą bardzo ożywione, ponieważ w uchwałach większości komisji nie zaszły żadne zboczenia zasadnicze od uchwał izby deputowanych, lecz kilka zmian mają być proponowane, a z drugiej strony mniejszość komisji złożona z trzech członków zastrzegła sobie prawo

przedłożyć osobno izbie panów swoje wnioski żądające zmiany niektórych postanowień.

Uchwały większości komisji co do zmiany projektu izby deputowanych są zastępujące:

Przy artykule 1. komisya przyjęła postanowienie aby ugoda względem wyznania dzieci spłodzonych przez małżeństwo mieszane układana być mogła nawet przed zawarciem małżeństwa. Postanowienie to odpowiada projektowi rządowemu. Dla umotywowania swojego wniosku komisya przytacza, że z jednej strony nie ma koniecznej potrzeby ograniczać prawo zawierania ugody w taki sposób jak to czyni projekt izby deputowanych.

Przy art. 7. komisya wypuściła postanowienia projektu izby deputowanych znoszące §. 304 ustawy karnej.

Zmianę tę umotywowano tem, że państwu należy zostawić prawo przeszkodzić szerszeniu się korporacyi religijnych, których nie uważa za pożyteczne. Kwestya ta należy do przyszłej ustawy karnej, którego takim postanowieniem uprzedzać nie należy.

Dalej poleca komisya odrzucić postanowienia art. 9., według którego pretensye do wpływów w pieniądzach, naturaliach itp., przeznaczonych na cele kościelne lub dobroczynne jednego kościoła lub korporacyi religijnej, w razie sporu tylko na drodze prawa rozstrzygane były; zmiana ta jest proponowaną z tej przyczyny, ponieważ odnośne postanowienie nie jest przedmiotem niniejszej ustawy.

Art. 12. projektu izby deputowanych stanowi: „Gmina ma staranie o cmentarze dla zmarłych, a pogrzeby umarłych są sprawą mającą się uregulować ustawami państwa.“

„Każdy kościół i korporacya religijna urządza obrzędy pogrzebowe według przepisów swojej religii.“

Komisya poleca także wypuścić ten paragraf, ponieważ pierwsze postanowienie tegoż wkracza w zakres prawodawstwa gminnego, przysługującego sejmom krajowym, drugie zaś postanowienie zdaje się być zbyt szkodliwym, ponieważ zastrzeżone w niem prawo jest już zabezpieczone ustawami zasadniczymi.

Do art. 13. komisya dodała nowy ustęp tej treści, że przy zwykłych uroczystych procesyach na placach i ulicach, przez które orszak przechodzi, wszystko ma być uprzątnięte, co by mogło przeszkodzić uroczystości.

Sprawozdawcą w izbie będzie prof. Miklosich.

Obie deputacye sejmu węgierskiego i sejmu kroackiego zgodziły się już co do regulaminu obrad i postanowiły, żeby tymczasem tylko ustnie konferować. Właściwe pisemne układy rozpoczyna się dopiero wtedy, kiedy nastąpi zgoda względem głównej stypulacyi ugody. Ponieważ do załatwienia tego ważnego zadania z obu stron z równą ogłębnością i gotowością do pojednania się przystępują, więc można się spodziewać, że pożądaný rezultat wkrótce będzie osiągnięty. Należy jeszcze także i to uważać za dobry prognostyk, że obie deputacye dla tego nie chciały rozpoczynać układów wymianą not, ażeby ustępstwa dla obu stron w pojedynczych kwestjach ile możności ułatwić.

O konferencyi biskupiej w Kromie-rzyżu donosi „Tgsb. a. M.“ pomiędzy innemi, że także deputowani biskupów byli obecni w Kromie-rzyżu, tak np. w zastępstwie biskupa Berneńskiego kanonik Kijowsky. Na tych konferencyach radzono także o terażniejszej rozległości dycezyi, które mają być na nowo podzielone. Tak biskupstwo wrocławskie obejmuje oprócz pruskiego Szląska, wyjąwszy hrabstwo Głaz należące dotąd do pragskiej dycezyi i kilka obszarów na granicy Morawii, które należą do biskupstwa ołomunieckiego, wielką część Szląska

